

Kuopion ympäristönsuojelumääräysten tarkistaminen

Ympäristö- ja rakennuslautakunta 16.11.2023 § 60
122/11.00.00/2022

Valmistelijat / lisätiedot:
ympäristöjohtaja Tanja Ahonen puh. 044 718 2141
ympäristötarkastaja Leena Karppinen puh. 044 718 2146
ympäristötarkastaja Kati Määttä puh. 044 718 2149
etunimi.sukunimi(at)kuopio.fi

Päätösehdotus

ympäristöjohtaja Tanja Ahonen

Ympäristö- ja rakennuslautakunta;
a) hyväksyy liitteen mukaiset Kuopion kaupungin ympäristönsuojelumääräykset perusteluineen.
b) päättää, että määräykset tulevat voimaan mahdollisesta muutoksenhausta huolimatta 1.1.2024 alkaen.
c) kumoaa aiemmat Ympäristö- ja rakennuslautakunnan 07.12.2017 §49 hyväksymät ympäristönsuojelumääräykset.

Päätös

Päätösehdotus hyväksyttiin yksimielisesti.

Merkittiin, että ympäristötarkastajat Määttä ja Karppinen poistuivat kokouksesta asiakohdan käsittelyn ja päätöksenteon jälkeen.

Selostus

Kuopion kaupungin alueelliset ympäristönsuojelupalvelut on valmistellut esityksen uusista ympäristönsuojelumääräyksistä. Määräykset saatetaan ajan tasalle täsmentämällä ja selkeyttämällä sisältöä lainsäädännössä tapahtuneiden muutosten vuoksi. Ympäristönsuojelumääräyksillä säädellään ympäristönsuojelulain soveltamista käytäntöön paikalliset olosuhteet huomioiden. Tarkoituksena on ehkäistä päästöjä tai niiden haitallisia vaikutuksia.

Ympäristönsuojelumääräysten tarkistusluonnos on ollut yleisesti nähtävillä 17.3.-17.4.2023 kaupungin verkkosivuilla. Kuulutus on julkaistu ViikkoSavossa 22.3.2023.

Pyydetty lausunnot

Ympäristönsuojelumääräyksistä pyydettiin lausunnot Pohjois-Savon elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselta (ELY-keskus), Pohjois-Savon pelastuslaitokselta, Savo-Pielisen jätelautakunnalta, Kuopion kaupungin alueelliselta rakennusvalvonnalta, Kuopion kaupungin ympäristöterveyshuollolta sekä Kuopion kaupungin kaupunkipalvelutekniikan palveluilta. Luonnoksesta saatiin kolme lausuntoa.

Mielipiteet

Asukkaille ja muille tahoille varattiin mahdollisuus esittää mielipiteensä ympäristönsuojelumääräyksistä nähtävilläoloajan kuluessa. Luonnoksesta saatiin kolme mielipidettä.

Luonnokseen tehdyt muutokset

Lausunnot ja mielipiteet on otettu huomioon soveltuvin osin.
Ympäristönsuojelumääräyksiin on tehty vastineissa esitetyt muutokset.

Saapuneet lausunnot ja niihin annetut vastineet

Lausunto 1. Jätehuoltoviranomaisen lausunto

Kunnalliset ympäristönsuojelumääräykset ja jätehuoltomääräykset tukevat ja täydentävät toisiaan. Tämän vuoksi on tärkeää, että nämä kunnalliset määräykset muodostavat keskenään loogisen ja ristiriidattoman kokonaisuuden.

Lähtökohtaisesti ympäristönsuojelumääräykset ovat ympäristön pilaantumisen estämiseksi luotuja kunnallisia normeja, kun taas jätehuoltomääräykset koskevat kunnassa toteuttavaa jätehuoltoa. Tarkka rajanveto jättesäätelyn ja ympäristönsuojelusäätelyn välillä on haastavaa, koska jätteistäkin voi aiheutua ympäristön pilaantumista, mitä ympäristönsuojelumääräyksillä pyritään estämään. Kuntien yhteistyönä toteutettavan jätehuollon kannalta toimivinta joka tapauksessa on, että jätehuoltoa koskevat säännökset ovat kattavasti jätehuoltomääräyksissä.

Savo-Pielisen jätelautakunta hyväksyi 1.12.2022 uudistuneet kunnalliset jätehuoltomääräykset, jotka tulivat voimaan vuoden 2023 alussa. Jätehuoltomääräysten valmistelussa tehtiin yhteistyötä kuntien ympäristönsuojeluviranomaisten kanssa. Vastavuoroisesti jätehuollon viranomaispalveluista kommentoitiin tämän jälkeen valmistelussa olleita Kuopion kaupungin ja Suonenjoen kaupungin ympäristönsuojelumääräysten luonnoksia. Yhteistyö valmistelussa oli toimivaa.

Kuopion kaupungin ja Suonenjoen kaupungin ympäristönsuojelumääräysten luonnokset ovat hyvin linjassa uudistuneiden jätehuoltomääräysten kanssa. On hyvä, että ympäristönsuojelumääräyksissä viitataan paikoin jätehuoltomääräysten säätelyyn. Näin kuntalaiset ohjataan tutustumaan myös jätehuoltomääräyksiin. Jätehuoltoviranomainen pitää perusteltuna sitä, että häiritsevää melua aiheuttavia kunnossa- ja puhtaanapitotöitä koskevassa määräyksessä (20 §) on rajattu selkeästi jätteen kuormaus rajoitusten ulkopuolelle. Jätteen kuormauksen aikarajoista taajamien asuinkiinteistöillä ja niiden läheisyydessä on säädetty jätehuoltomääräyksissä. Kuormausaikoja on rajattu niin, ettei kuormauksesta aiheudu jätelain vastaista meluhaittaa yöaikaan. Toisaalta kuormausajat on pidetty riittävän laajoina niin, että jätteet saadaan kaikissa olosuhteissa kerättyä ja kuljetettua pois kiinteistöiltä ilman roskaantumis- tai hygieniahaittojen aiheutumista.

Jätehuoltoviranomainen pitää tärkeänä sitä, että ympäristönsuojelumääräyksissä mahdollistetaan pienimuotoinen, ei ammattimainen kivi- ja maa-aineksen hyödyntäminen maarakentamisessa tietyin ehdoin (22 §). Säätely edistää tällaisen aineksen uusiokäyttöä ja tukee näin kiertotaloutta.

Ympäristönsuojelumääräyksissä käytettävien käsitteiden ajantasaisuus on syytä tarkistaa. Yksittäisissä kohdissa on käytetty vielä termiä ongelmajäte, vaikka suurimmaksi osaksi onkin käytetty oikein käsitettä vaarallinen jäte. Lisäksi saostus tai umpikaivon sijaan on hyvä käyttää johdonmukaisesti kaikkialla määräyksissä käsitettä saostus- tai umpisäiliö, joka on jätelaisissa käytetty käsite.

Vastine jätehuoltoviranomaisen lausuntoon 1.

Savo-Pielisen jätehuoltoviranomaisen mainitsemat vanhat käsitteet on muutettu ympäristönsuojelumääräyksiin vastaamaan jätelain käsitteitä.

Lausunto 2. Ympäristöterveydenhuollon lausunto

Ympäristönsuojelumääräysten tavoite ehkäistä erilaisten päästöjen haitallisia vaikutuksia tukee omalta osaltaan myös elinympäristön terveellisyyden edistämistä. Ympäristönsuojelumääräykset kattavat monipuolisesti päästöjä maahan, veteen ja ilmaan. Ympäristöterveydenhuollolla on muutamia muutoksia ja lisäsehdotuksia.

Melun osalta säädöksiä on myös terveydensuojelulainsäädännössä asuntojen sisätilojen osalta. Ympäristöterveydenhuolto pitää hyvänä esim. kohtaa 15.3. jossa lumen vastaanottoaikojen ja tilapäisten lumen läjityspaikkojen käyttö on kielletty yöaikaan, jos toiminnasta tai siihen liittyvästä liikenteestä aiheutuu kohtuutonta meluhaittaa asuin- ja majoitushuoneistoihin tai hoitolaitoksiin. Ympäristöterveydenhuolto kiinnitti huomiota siihen, että muilla alueilla erityisen häiritsevää melua aiheuttavia kunnossapitoon ja puhtaanapitoon tarkoitettuja laitteita ja koneita saisi käyttää ma-pe klo 6.00 – 22.00 (kohta 20.3.), kun terveydensuojelulaisissa toimenpiderajat yöajalle on säädetty välillä 22.00 – 7.00. Selkeintä olisi sallia erityisen häiritsevän melun alkaminen kaikilla alueilla alkaen aamusta klo 7:00. Mikäli toiminnan alkaminen aikaisemmin sallitaan ympäristönsuojelumääräyksillä, tulisi se perustella paremmin ja mainita erikseen keskiäänitaso aamutunnille. Ympäristönsuojelumääräyksillä ei voida ohittaa lainsäädännön asettamia toimenpiderajoja.

Ympäristönsuojelumääräyksissä on kuvattu hyvin hiekoitushiekan poisto (kohta 17.1). Ympäristöterveydenhuolto ehdottaa lisättäväksi, että liukkaudentorjunnassa tulisi ensisijaisesti käyttää pölyämättömiä ja terveydelle haitattomia sekä uudelleen käytettäviä tai kierrätettävissä olevia ns. kestävästi kehitettyjen mukaisia tuotteita esim. karkeampia jakeita tai kaivostoiminnan sivuvirtoja. Yleisen alueen ylläpitäjän tulisi huolehtia katualueiden pölyntorjunnasta tarvittaessa esim. luonnon vedellä ja terveydelle tai ympäristölle haitattomilla liuoksilla. Katualueiden puhdistuksessa muodostuvat epäpuhtaudet on pyrittävä keräämään, jotta vähennetään osaltaan haitta-aineiden leviämistä ympäristöön tai viheralueille.

Ympäristöterveydenhuolto ehdottaa, että ympäristönsuojelumääräyksissä säädettäisiin myös yleisötapahtumien jätevesistä ja jätehuollosta. Yleisötapahtumissa, joissa muodostuu jätteitä ja jätevesiä olisi tilapäiset rakennelmat liitettävä kunnalliseen vesihuolto- ja jätevesiverkostoon tai jätevedet olisi kerättävä umpisäiliöön. Vähäinen määrä pesu tai huuhteluvesiä, jotka eivät sisällä haitta-aineita voidaan imeyttää maaperään tai johtaa hulevesiverkostoon. Yleisötapahtumissa on oltava riittävästi eri jättejakeille tarkoitettuja tiiviitä jätetähtiä, jotka voidaan tyhjentää tapahtuman aikana.

Vastine ympäristöterveyden lausuntoon 2.

- 20 §:** Kohta 20.3: Kunnossapitotöitä ja puhtaanapitotöitä koskevat löyhemmät työajat ma-pe klo 6–22 tulevat kysymykseen taajaan rakennettujen alueiden ulkopuolella ja taajaan rakennetuilla alueilla esimerkiksi liike- ja teollisuuskiinteistöillä. Näillä alueilla melulle altistuminen on vähäisempää. Tästä syystä myös sallitut työajat ovat lievemmat.
- 17 §:** Kohta 17.1: Ympäristönsuojelumääräyksissä ei määritetä käytettävää liukkaudentorjuntamenetelmää.
- 5-6 §:** Ympäristönsuojelumääräysten pykälissä 5 ja 6 on esitetty yleiset määräykset talousjätevesien käsittelystä. Näitä määräyksiä voidaan soveltaa myös yleisötilaisuuksiin. Yleisötilaisuuksien jätehuollosta on säädetty voimassa olevissa jätehuoltomääräyksissä (40 §).

Lausunto 3. Pohjois-Savon ELY-keskus

Luonnokset uusiksi ympäristönsuojelumääräyksiksi on valmisteltu Kuopion kaupungin alueellisten ympäristönsuojelupalveluiden toimesta varsin yhtäaikaaisesti kaikissa kunnissa. Määräykset perusteluineen ovat joitakin vähäisehköjä eroavaisuuksia lukuun ottamatta keskenään hyvin yhteneväiset.

Paikallisista oloista johtuvat tarpeet määräyksille lienevät nyt puheena olevissa kunnissa varsin samankaltaiset, joten pyrkimystä yhteneväisiin ympäristönsuojelumääräyksiin voidaan pitää perusteltuna.

Yleisenä huomiona ELY-keskus toteaa, että luonnokset ympäristönsuojelumääräyksiksi on laadittu huolellisesti, ja niiden voidaan katsoa täyttävän ympäristönsuojelulain (527/2014, YSL) 202 §:ssä ympäristönsuojelumääräyksille säädetyt edellytykset. On myös niin, että kysymys on pitkälti vanhojen määräysten päivittämisestä, ja asiallisia muutoksia kohdistuu vain osaan määräyksistä. Yksityiskohtaisempina huomioina ELY-keskus esittää jäljempänä joitakin seikkoja.

Yleisissä määräyksissä (3.2) tuodaan esille ympäristönsuojelulaissakin säädetyt soveltamisalarajaukset. Kun otetaan huomioon, että kyseiset rajaukset tulevat suoraan laista, niin ELY-keskus esittää harkittavaksi, voisiko kyseiset kohdat kirjoittaa suoraan YSL 202 §:n 1 momentin mukaiseen muotoon.

Ympäristönsuojelumääräysten kohta jätteiden pienimuotoisesta hyödyntämisestä maarakentamisessa on tullut määräyksiin uutena. ELY-keskuksen näkemyksen mukaan määräyksissä voisi olla hyvä todeta selvemmin, että jätteitä on mahdollista hyödyntää ainoastaan tietyissä maarakentamiskohteissa (teiden, kenttien ja teollisuus- ja varastorakennusten pohjarakenteissa tai vallien rakenteissa) korvaamaan neitseellisiä luonnonaineksia.

Ympäristönsuojelumääräysten 12 §:ssä säädettäisiin savukaasupäästöistä ja niiden haitallisten vaikutusten ehkäisystä. Määräyksissä todetaan, että rakennusten ja rakennelmien hävittäminen polttamalla on kielletty. Ympäristönsuojeluviranomainen voi määräyksen mukaan kuitenkin kirjallisesta hakemuksesta myöntää poikkeuksen tästä, mikäli polttaminen on tarpeen

pelastusviranomaisen tai vastaavan tahon tarpeen vuoksi. Poikkeuksesta tehtävässä päätöksessä annetaan tarpeelliset määräykset toiminnasta aiheutuvan ympäristön pilaantumisen ehkäisemiseksi. ELY-keskus toteaa, että jätteen polttaminen on kielletty myös Savo-Pielisen jätelautakunnan jätehuoltomääräyksissä. ELY-keskuksen käsityksen mukaan rakennusten ja rakennelmien hävittäminen polttamalla saattaa edellyttää myös jätehuoltoviranomaisen myöntämää poikkeusta, minkä olisi hyvä käydä ilmi myös ympäristönsuojelumääräyksistä.

Ympäristönsuojelumääräysten 4 §:ssä on määritelty käytettäviä termejä, joiden ymmärtäminen on tärkeää määräyksiä sovellettaessa. Taajaan rakennetuilla alueilla tarkoitetaan määräyksissä "alueita, joille on vahvistettu asemakaava tai vanha rantakaava ja alueita, joilla on voimassa rakennuskielto asemakaavan laatimista varten". Tältä osin määritelmä on ELY-keskuksen näkemyksen mukaan jossain määrin epätäsmällinen ja voi olla omiaan aiheuttamaan sekaannusta. Asemakaavaa ei maankäyttö- ja rakennuslain (132/1999, MRL) perusteella vahvisteta, jolloin ei liene perusteltua puhua vahvistetuista asemakaavoista. Sekaannusta voi aiheutua sen vuoksi, että kaavojen hyväksymismenettelyihin on etenkin rakennuslain (370/1958, RakL) voimassaolon aikaan liittynyt erillinen vahvistaminen. Myöskään yhtään rantakaavaa ei enää ole voimassa rantakaavana, vaan MRL 214 § huomioon ottaen rantakaavat ovat voimassa MRL:n mukaisina asemakaavoina, johon sovelletaan ranta-asemakaavaa koskevia säännöksiä.

ELY-keskus esittää pohdittavaksi myös, että onko taajaan rakennetun alueen määritelmä ajan tasalla myös niiden MRL:iin tehtyjen muutosten jälkeen, joilla yleiskaavan käyttämisestä on helpotettu rakennusluvan myöntämisen perusteena myös esimerkiksi rakentamispaineisilla alueilla.

Ympäristönsuojelumääräyksissä on myös sääntelyä liittyen lumen vastaanottoaikkoihin. ELY-keskus esittää vielä harkittavaksi, että olisiko syytä määritellä tarkemmin, että mitä lumen vastaanottoaikoilla tarkalleen ottaen tarkoitetaan.

Ympäristönsuojelumääräysten mukaan maalämpökaivon rakentaminen pohjavesialueilla vaatii ELY-keskuksen lausunnon ja mahdollisen vesilain mukaisen luvan. Muotoilusta ei aivan selvästi käy ilmi, että onko ELY-keskuksen lausunto hankittava nimenomaan lupatarpeen selvittämiseksi. ELY-keskuksen näkemyksen mukaan mahdollista vesilain mukaista luvantarvetta koskeva kysymys voisi olla perusteltua muotoilla niin, että hankkeesta vastaavan on selvitettävä mahdollinen vesilain mukaisen luvan tarve.

Vastine Pohjois- Savon ELY-keskuksen lausuntoon 3.

22 §:

Määräystekstiä on tarkennettu, määräystekstin ensimmäiseen kappaleeseen on lisätty maanrakentamiseen sallittavat kohteet, hyödyntämispaikan maanrakennuskohteen suunnitelmallisuus. Uusi 22 §:n ensimmäinen kappale: Pienimuotoisessa (ei-ammattimaisessa tai laitospainoisessa) maanrakentamisessa voidaan hyödyntää suunnitelmallisesti ja kertaluonteisesti tietyin edellytyksin ympäristökelpoisia puhtaita betoni-, tiili- ja asfalttimurskeita tarkoin määräytyissä maanrakentamiskohteissa (teiden, kenttien ja teollisuus- ja varastorakennusten pohjarakenteissa tai vallien rakenteissa) korvaamaan neitseellisiä luonnonaineksia. Jätteen hyödyntämispaikan tulee olla suunnitelmallinen maanrakennuskohde, joka toteutettaisiin siitä riippumatta, onko kohteeseen soveltuvaa jätemateriaalia tarjolla. Hyödynnettävän betoni- ja

tiilijätteen määrä saa olla enintään 1 000 tonnia ja asfalttijätteen osalta enintään 50 tonnia.

Perusteluihin on lisätty määritelmä mitä puhtailla betoni-, tiili- ja asfalttimurskalla tarkoitetaan määräyksessä sekä selvennys, minkä mukaan sallittavat hyödyntämisspaikat ja hyödynnettävän jätteen määrä on määritetty

22 §:n uudet perustelut kappele kaksi ja kolme: Puhtailla betoni-, tiili- ja asfalttimurskalla tarkoitetaan MARA-asetuksessa (843/2017) määritettyjen haitallisten aineiden raja-arvot alittavia aineksia.

Hyödyntämisspaikkojen määrittäminen on tarpeen valvonnan kannalta. Hyödyntämiskohteet on rajattu MARA-asetuksen (843/2017) mukaisiksi. Hyödynnettävän jätteen määrä on rajoitettu Ympäristöministeriön asiasta antaman muistion 28.11.2017 ohjeistuksen mukaiseksi.

- 12 §: Rakennukset eivät pääsääntöisesti ole jätettä, jolloin jätehuoltoviranomaisen myöntämää poikkeamista ei vaadita.
- 4 §: Taajaan rakennettu alue -määritelmää on tarkennettu. Taajaan rakennetulla alueella tarkoitetaan alueita, joille on voimassa asemakaava tai ranta-asemakaava ja alueita, joilla on voimassa rakennuskielto asemakaavan laatimista varten.
- 15 §: Perusteluihin kirjataan: Lumenvastaanottopaikka on kaupungin ylläpitämä vastaanottopaikka. Lähisiirtopaikka on kaupungin urakoitsijoille osoittama paikka, mihin lunta voi sijoittaa turvallisesti.
- 14 §: Muutettu muotoon: Pohjavesialueella maalämpökaivon rakentamishankkeesta vastaavan on selvitettävä mahdollinen vesilain mukaisen luvan tarve pyytämällä lausunto alueelliselta elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselta (ELY-keskus).

Saapuneet mielipiteet ja niihin annetut vastineet

Mielipide 1.

Yleistä:

Pidämme tärkeänä, että määräyksiä ajoittain tarkastellaan, sillä sekä lainsäädäntö että myös muut määräyksiin vaikuttavat seikat muuttuvat koko ajan.

Luonnos on rakennettu siten että itse määräykset on esitetty ensin 27 pykälässä sivuilla 1–22 ja sen jälkeen ne on perusteltu kaikkien 27 pykälän kohdalla luonnoksen loppuosassa sivuilla 23–48. Liitteinä on kaksi karttaa.

Tämä rakenne on raskas luettava ja monin paikoin täysin samat virkkeet toistuvat – joskus eri järjestyksessä. Itse määräysosakin on niin pitkä, että senkin lukeminen vie aikaa, joskin aikaa säästyy, kun sisällysluettelo on olemassa. Silti tässä muodossa on ensin luettava itse määräys ja sen jälkeen sen perustelu ja mahdollisesti vielä palattava itse määräykseen. Jos on kiinnostunut monesta asiasta, joutuu palaamaan moneen otteeseen määräyksen ja sen perusteluun. Rakenne olisi parempi, jos jokainen perustelu olisi heti määräysten jälkeen - tarvittaessa eri fontilla (esim. kursiivi ja ehkä sisennys). Paikoin perustelu on harhaanjohtava. Käsittelemme seuraavassa suojelumääräykset ja niiden perustelut yhdessä pykälittäin.

1. Luku 2 §

Ratkaisuvallan siirtäminen ympäristö- ja rakennuslautakunnan alaisille viranhaltijoille sisältää sudenkuopan erityisesti, jos viranhaltijan esihenkilöt ovat sitoutuneet johonkin hankkeeseen eikä alaisena toimiva viranhaltija uskalla tätä vastustaa. Päätöksen perustelut voivat tällöin olla surkuhupaisia (esim. vuosia sitten Nilsin Tahkon korotuksessa jouduttiin kerto- ja jakolaskusta kiistelemään viranhaltijoiden kanssa maa-ainesta kuljettavista kuorma-autojen määrästä ja niiden paluusta tai aiotun rinteiden turvallisesta kaltevuudesta tai jopa Syvärinjärven pohjaa syvemmän montun saamasta vesimäärästä sateen sattuessa).

1. Luku 4 § Määritelmät

Herkät alueet olisi voinut esittää karttana tai/ja määritellä tarkemmin. Suonenjoen pohjavesialueista voisi olla kartta, jotta kuopiolaisetkin osaisivat niitä kunnioittaa.

Haja-asutusalueilla pienpuhdistamot, erottelevat käymälät tai hyvät kuivakäymälät voisivat olla suositeltavia ratkaisuja hajajätevesiasetusta sovellettaessa.

2. Luku 5 §

Kohdassa 5.2. mainittu 20–50 metrin vähimmäissuojaetäisyys voi olla liian alhainen. Samoin puhdistettujen jätevesien purkamisen 5 m etäisyydellä tontin rajasta voi aiheuttaa hajuhaittoja sekä veden laadun heikkenemistä niin, että tontilla viljeltävien ravintokasvien hygienia vaarantuu.

Kannattamme vahvasti sitä, että kaikki käymälävesiä sisältävät umpisäiliöt tyhjennetään aina ja ainoastaan jätevedenpuhdistamoille (Kuopiossa Lehtoniemeen). Mm. Ruotsissa eräissä paikoissa umpisäiliön omistajan on liityttävä tyhjennysrinkiin, joka tyhjentää kaikki säiliöt aina tietyn ajan kuluttua, jolloin vähenee riski ylivuotaviin säiliöiden ja hätätyhjennyksiin varsinkin juhlapyhinä tai kevään liukkaiden keliä aikana.

2. Luku 7 §

Mihin perustuu perusteluiden väite, että asumisjätevesien sisältämät ihmisperäiset mikrobit ovat patogeenisempiä kuin eläinsuojan ja maituhuoneen pesuvesien ja lannan eläinperäiset mikrobit?

Tässä kannattaisi rohkaista maatiloja järjestämään erottelevia käymälöitä tai kompostoivia käymälöitä, koska haja-asutusalueilla vesihuoltopalveluja ei välttämättä ole saatavissa tai viemäriverkostoon liittyminen voi olla taloudellisesti mahdotonta.

2. Luku 9 §

Perusteluissa veneiden pesussa käytettyjen liuottimien esikäsittely on epäselvä. Miten se tehdään ja mihin sen teho perustuu sekä voidaanko sen teho jotenkin varmistaa?

Veneiden pohjissa käytettävä maalijäte pitää aina kerätä talteen.

2. Luku 10 §

Kohdassa 10.1 olisi hyvä mainita, mistä löytyvät ohjeet Turvallisuus- ja kemikaaliviraston (Tukesin) ympäristörajoituksista ja –suosituksista.

Kohdassa 10.4.1 vain 10 m suoja-alue rakeisille lannoitteille sekä torjunta-aineille on liian pieni, koska lannoite tai torjunta-aine voi esimerkiksi rankkasateen johdosta levitä laajemmalle alueelle.

Kohdassa 10.4.3 edes 30 m suoja-alueen leveys ei aina takaa veden laatua.

2. Luku 11 §

Perusteluissa käsite terveyslannoite on epämääräinen. Jos se tarkoittaa booria ja/tai tuhkaa, niin ainakin näiden kohdalla todellinen tarve pitäisi selvittää, kuten myös lannoitteiden vaikutukset maan kuntoon ja puuston kasvuhäiriöihin. Onko kyse boorin puutteesta vai sen huonosta liukenemisestä vai jostakin muusta syystä? Boorilannoitus ei ole sallittua I-luokan pohjavesialueilla.

4. Luku 12 §

Perusteluiden toinen kappale on epäselvä. Emme kannata avopolttoa taajaan rakennetuilla alueilla, mutta uskomme, että haittoja voidaan joissakin tapauksissa hallita muutenkin mm. hyvän polttouunin avulla sekä huolehtimalla, että palaminen saa riittävästi happea.

3. Luku 13 §

Tankkauspisteet voivat aiheuttaa maaperän ja jopa pohjaveden saastumista. Soisimme, että kaupunki jossain vaiheessa tutkisi vanhojen huoltoasemien ja muiden vastaavien maaperää tämän ongelman laajuuden kartoittamiseksi. Ympäristöministeriö voisi tässä antaa rahaa, sillä kartoitus vaatii analyysejä. Olemme samaa mieltä polttoaine- ja kemikaalisäiliöiden valvonnan tärkeydestä. Kohdassa 13.8 teksti voisi olla "Tarkastuksen saa suorittaa vain Turvallisuus- ja kemikaaliviraston hyväksymä tarkastusliike".

5. Luku 15 §

Lumen pitäisi mahtua tonteille, jotta sitä ei jouduttaisi kuljettamaan minnekään, sillä lumen siirtely aiheuttaa helposti melua ja liikenneturvallisuusriskejä. Melussa pelkän laskennallisen selvittelyn sijasta on tehtävä melumittauksia. Melu talvella, kun puissa ei ole lehtiä, on muutenkin häiritsevämpää. Perusteluissa mainittu sulamisvesien esikäsittely on epämääräinen toimenpide. Mitä siinä on tarkoitus tehdä? Samoin on syytä huomioida, että sulamisvesien imeyttäminen maaperään ei onnistu maan ollessa jäässä.

6. Luku 18 §

Mielestämme on kohtuutonta sallia, että murskausta voidaan tehdä ilman tilapäistä ympäristölupaa jopa 49 päivää. Murskaus aiheuttaa aina pöly- ja meluhaittoja ja kun toimitaan ilman ympäristölupaa, valvonta voi olla olematonta.

7. Luku 19 §

Kohdan 19.2. esitetyt kellonajat ovat täysin kohtuuttomia. Pakkoherätys klo 7 joka arki- ja viikonloppuyönä ja pakkovalvottaminen kaikkina päivinä klo 22 asti ei ole kohtuullista pelkästään jonkun venekilpailun, viinijuhlan tms. tähden. Tapahtumat ovat kaupallista toimintaa eivätkä ne saa haitata Kuopion asukkaita.

Kohta 19.3. jos etukäteinen tiedote lähetetään lähistön asuinkiinteistöille, se tarkoittaa isännöitsijää tai isännöintifirmaa. Isännöitsijä tai isännöintifirma eivät todennäköisesti edes asu kiinteistössä tai eivät aina edes koko kaupungissa tai alueella, joka joutuu melulle alttiiksi. Ilmoitus etukäteen joka asuntoon ja mahdollisuus jättää edes mielipide olisi vähimmäisvaatimus.

7. Luku 20 §

Kohdat 20.2. ja 20.3. näissä kohdissa olisi parempi nykyinen ilmaisu! Pidämme ehdotuksen muotoilua erityisen häiritsevänä. Häiritsevää melua ei saa aiheuttaa! Pykälän "liennyttäminen" muotoon häiritsevä → erityisen häiritsevä ei ole hyväksyttävää. Häiritsevän melun aiheuttavia toimia taajan asutuksen alueilla on

pidennetty kunnossapidossa ja puhtaanapidossa samaksi kuin ne ovat rakennus- ja purkutöissä. Miksi harmonisointia ei ole tehty lyhentämällä rakennus- ja purkutöiden aikoja alkamaan edes klo 8 asti, joka ennen oli aikaisin sallittu alkamisaika? Miksi Kuopio esittää näin voimakasta heikennystä asukkaiden elinoloihin? Pihatyökoneista esityksessä on aivan tarpeeton löyhennys ja sumennus nykyisestä napakasta sanamuodosta ("Lehtipuhaltimia sekä polttomoottorikäyttöisiä" -> "Eriyisen häiritsevää melua aiheuttavia"). Tässä voisi lausua "... ei saa käyttää lehtipuhaltimia, polttomoottorikäyttöisiä työkoneita tai näiden kaltaisia meluavia laitteita ...". Näin rajattaisiin meluavien laitteiden käyttöä ja annettaisiin kuitenkin selviä esimerkkejä missä raja kulkee.

Kohdan 20.3. haja-asutusalueella sallittava arkipäivän meluamisaika klo 6-22 on järkyttävän pitkä ottaen huomioon, että alueella voi elää sairaita ihmisiä tai ihmisiä, jotka ovat nimenomaan hakeutuneet "maaseudun rauhaan". Tässä pitäisi edes rajoittaa, miten monena päivinä melua saa tuottaa ja onko se luvallista mm. eläinten pesimisaikoina. On huomattava, että rakennus- ja purkutyöt voivat myös lisätä liikennettä. Pelkkä tiedotusvelvollisuus yli 5 päivää kestävästä toiminnasta on laiha lohdutus.

7. Luku 21 §

Se, että joku työ tulee tuottamaan melua, pitäisi selvittää jo mahdollista kaavamuutosta haettaessa.

8. Luku 22 §

Ns. puhtaiden jätteiden pienimuotoinen hyödyntäminen voisi olla mahdollista muutenkin kuin kertaluontoisesti, sillä mm. jätteenä jäänyt kivi- tai betoniaines voivat olla varsin inerttejä. Tämän kohdalla momentin 5 vaatimus 30 metristä vesistöön ei tunnu järkevältä, ottaen huomioon että mm. kaivojen seinät tai laiturit ovat usein kiveä tai betonia.

9. Luku 26 §

Otsikon pitäisi olla "Siirtymäkausimääräykset". Kohtien numerointi on virheellistä.

Vastine mielipiteeseen 1

Rakenne, jossa ensin on varsinainen määräysosa ja sitten erillinen perusteluosa on yleinen tapa esittää kunnallisia määräyksiä ja samanlainen määräyksen ja perustelun erittelevä tapa on myös lainsäädännössä. Sitovat määräykset sisältyvät varsinaiseen määräysosaan, jolloin määräystekstin ja perustelutekstin asema oikeuslähteenä erottuu.

2 §:

Ympäristönsuojelumääräykset eivät sisällä ratkaisuvallan siirtämistä. Ratkaisuvallan siirto päätetään Kuopion kaupunkiympäristön palvelualueen toimintasäännössä.

4 §:

Herkistä alueista pohjavesialueet ja vedenhankintavesistöjen valuma-alueet on jo esitetty ympäristönsuojelumääräysten liitekartalla 1. Sitä vastoin ranta-alueita ei voi esittää mittakaavaongelman takia koko Kuopion alueelta yhdellä kartalla. Liitteenä ei ole tarkoituksenmukaista käyttää sen mittaluokan karttaa, josta rajaukset selviäisivät velvoittavasti. Tulkinnassa käytetään kaupungin paikkatietojärjestelmää. Ranta-alueiden määrittely on erikseen määriteltä. Ranta-alueiden karttatarkastelu on saatavilla Suomen Ympäristökeskuksen verkkosivuilta.

Haja-asutusalueiden jätevesien käsittelyn osalta emme voi suosia mitään tiettyä järjestelmää. Tärkeää on, että asetuksen vaatimukset toteutuvat.

Suonenjoen pohjavesialueet on esitetty Suonenjoen ympäristönsuojelumääräyksissä.

- 5 §:** Puhdistettujen jätevesien purkupaikkojen vähimmäisetäisyysvaatimukset ovat olleet samat myös aikaisemmissa ympäristönsuojelumääräyksissä. Vähimmäisetäisyyksistä ei ole tullut ilmi haittavalituksia talousvesikaivoille tai tontin rajaan liittyen. Jätevesilietteiden tyhjennyksestä ja käsittelystä on määräykset jätehuoltomääräysten puolella.
- 7 §:** Selkeyden vuoksi asia perustellaan toisin. Uusi perustelu: Käymälävesien (mustat jätevedet), tai muiden jätevesien, jotka sisältävät käymäläjätevesiä, johtaminen eläinsuojan lietesäiliöön aiheuttaa sen, että eläinsuojan lietesäiliössä oleva liete on käsiteltävä saostussäiliölietteen tavoin ympäristönsuojelulaissa määritellyn vaatimustason mukaisesti ennen niiden peltoon levittämistä. Ennen peltolevitystä on siis varmistettava, että liete on mikrobiologisesti turvallista. Liette saadaan mikrobiologisesti turvalliseksi hygienisoimalla. Hygienisoinnilla tarkoitetaan lietteen käsittelyä kalkkistabiloimalla, mädättämällä, kompostoimalla tai muulla Ruokaviraston hyväksymällä menetelmällä. Käytännössä tämä estää käymäläjätevesien johtamisen eläinsuojan lietesäiliöön.
- 9 §:** Veneiden pesussa käytettyjen liuottimia sisältävien jätevesien esikäsittelyvaade ja maalijätteen keräys on esitetty määräystekstissä.
- 10 §:** Turvallisuus- ja kemikaaliviraston (Tukesin) ohjeet löytyvät tällä hetkellä Turvallisuus- ja kemikaaliviraston verkkosivuilta (kemikaalit/kasvinsuojeluaineet/ympäristörajoitukset-ja-suositukset), mutta määräyksiin ei voida ottaa toisen viranomaisen ylläpitämiä verkko-osoitteita, koska ne voivat muuttua. Kohtien 10.4.1 ja 10.4.3 etäisyydet ovat olleet samat myös aikaisemmissa ympäristönsuojelumääräyksissä. Vähimmäisetäisyyksistä ei ole tullut ilmi haittavalituksia.
- 11 §:** Metsän terveyslannoitus on metsäalalla vakiintunut käsite. Ympäristönsuojelumääräyksissä ei ole tarvetta määritellä, mitä sillä tarkoitetaan.
- 12 §:** Ympäristönsuojelumääräyksillä kielletään haitallisten savukaasujen aiheuttaminen. Jätteiden polttamisesta säädellään jätehuoltomääräyksissä. Kiellettyä avopolttoa on myös tynnyrissä tai vastaavassa säiliössä polttaminen.
- 13 §:** Kohdassa 13.8 muutetaan Turvallisuus- ja kemikaaliviraston keskus muotoon Turvallisuus- ja kemikaaliviraston hyväksymä tarkastaja.
- 15 §:** Kaupunkirakenteen takia tontilla ei aina ole tilaa lumen sijoittamiseen. Esikäsittelytoimet on esitetty määräystekstissä. Määräystekstissä on maahanimeyttämisen lisäksi myös muita mahdollisuuksia sulamisvesien käsittelyyn.
- Kohdan 15.3 mukainen lumen vastaanottoa paikkojen ja tilapäisten lumen läjitysalueiden yöaikainen ehdollinen kieltä klo 22-7 vastaa aikamäärään osalta ympäristömelun ohjearvoja koskevan valtioneuvoston päätöksen 993/1992 mukaista yöajan määrittelyä klo 22-7. Lumenkaatopaikkojen ja lumen

läjitysalueiden käyttö keskittyy arkipäiviin ja viikonloppuisin käyttö on vähäisempää mm. vähäisemmän liikenteen vuoksi. Tästä syystä viikonlopuille ja yleisille vapaapäiville ei ole esitetty tiukempia aikarajoituksia.

Perustelutekstiä ei ole tarve muuttaa. Meluselvitys voi olla laskennallinen ja/tai mittauksia.

17 §:

Kohtaa on täsmennetty lisäämällä mainita hiekoitussepelistä.

18 §:

Perustelutekstistä poistetaan "ilman ympäristölupaa voidaan murskata kiviainesta alle 50 päivän ajan". Tilapäinen murskaus ja louhinta ei ole ympäristöluvanvaraista toimintaa vaan sitä ohjataan ja valvotaan ympäristönsuojelulain 118 § mukaisesta ilmoituksesta annettavalla päätöksellä. Murskauksen sallittavuus ratkaistaan tapauskohtaisella harkinnalla. Ympäristönsuojelumääräykset noudattavat ympäristönsuojelulain soveltamiskäytäntöjä.

19 §:

Äänentoistolaitteiden sallitut käyttöajat ovat nykyisten ympäristönsuojelumääräysten mukaiset. Toimenpiteisiin ja tapahtumiin, joista voi aiheutua erityisen häiritsevää melua ja joista tulee jättää ympäristönsuojelulain 118 §:n mukainen meluilmoitus, ympäristönsuojelumääräyksiä ei sovelleta. Näitä koskeva työ- ja toiminta-ajat ratkaistaan meluilmoituspäätöksessä.

Uusien määräysten kohdan 19.3 mukainen tiedottaminen nimenomaan on määrätty tehtäväksi suoraan kiinteistöille ja muille herkille kohteille. Vallitsevan käytännön mukaisesti tiedotteet käytännössä jaetaan esim. asuintalojen rappukäytäviin. Melua aiheuttavalla toiminnanharjoittajalla on myös vapaus hoitaa tiedotus parhaaksi katsotulla tavalla. Merkittävimmissä toimenpiteissä, mistä tulee esittää ympäristönsuojelulain 118 §:n mukainen meluilmoitus, meluilmoituspäätöksissä tiedottamisesta määrätään erikseen ja tarkemmin.

Toimenpiteisiin ja tapahtumiin, joista voi aiheutua erityisen häiritsevää melua ja joista tulee jättää ympäristönsuojelulain 118 §:n mukainen meluilmoitus, voi sisältyä erillistä kuulemista, missä yhteydessä asianosaisilla on mahdollisuus esittää muistutuksia ja mielipiteitä.

Nykyisten määräysten kohta 19.3 on poistettu kokonaan vanhentuneena. Kohdan 19.3 määräyksellä on alun perin ympäristönsuojelumääräysten säätämisen yhteydessä vuoden 2000 jälkeen tarkoitettu liikkuvista ajoneuvoista tehtävää äänimainontaa, jota aikoinaan tehtiin vaalien yhteydessä ja esimerkiksi kaupunkiin tulleiden sirkusten ja tivoliain mainonnassa. Kohtaa ei alun perinkään ole tarkoitettu koskemaan jäätelöautojen äänisignaaleja. Jäätelöautojen äänisignaalien aiheuttamaan haittaan voidaan puuttua tapaus- ja aluekohtaisesti kieltämättä signaalin käyttöä kokonaan.

20 §:

Kohdan 20.2 rakennus- ja purkutöitä koskeviin työaikoihin ei ole tehty muutoksia. Kohdan 20.3 mukaiset kunnossapitotöiden ja puhtaanapitotöiden sallitut työajat taajaan rakennettujen alueiden asuin- ja loma-asuntokiinteistöillä ja yleisillä alueilla on yhtenäistetty rakennus- ja purkutöiden työaikojen kanssa, koska kunnossapito- ja puhtaanapitotyöt ovat yhteiskunnan toiminnan ja turvallisuuden kannalta välttämättömiä ja useita niistä on tarpeen päästä aloittamaan riittävän ajoissa. Arkipäiviä (ma-pe) koskeva työaika klo 7-22 pohjautuu osaltaan ympäristömelun ohjearvoja koskevaan valtioneuvoston

päätökseen 993/1992, missä päiväajaksi on määritelty klo 7-22 ja jolloin ympäristössä lähtökohtaisesti sallitaan yöaikaa korkeammat melutasot. Arkipäiviä (ma-pe) koskeva työaika klo 7-22 on vallitsevan käytännön mukainen ja yleisesti sovellettu Suomessa muissakin kaupungeissa.

Ympäristönsuojelumääräyksiä annettaessa on otettava huomioon paikalliset olosuhteet ja ne voivat poiketa kunnan eri osissa, kuten Kuopiossa, missä on tiheää taajamamaista kaupunkirakennetta ja laajoja harvaan asuttuja maaseutumaisia alueita. Annettavat määräykset tulee olla sidoksissa näihin paikallisiin olosuhteisiin ja tarpeisiin. Taajaan rakennettujen alueiden ulkopuolella kunnossapito- ja puhtaanapitotyön melulle altistuminen on vähäisempää, koska asutus on harvempaa ja siellä kunnossapito- ja puhtaanapitotöitä tehdään harvemmin kuin taajamissa.

Kunnossapitotöitä ja puhtaanapitotöitä koskevat löyhemmät työajat ma-pe klo 6-22 tulevat kysymykseen taajaan rakennettujen alueiden ulkopuolella ja taajaan rakennetuilla alueilla esimerkiksi liike- ja teollisuuskiinteistöillä. Näillä alueilla melulle altistuminen on vähäisempää. Tästä syystä myös sallitut työajat ovat lievemmat.

Kohdasta 20.3 on poistettu maininta lehtipuhaltimista ja polttomoottorikäyttöisistä laitteista ja koneista, koska nykyisellään ei ole tarkoituksenmukaista nimetä yksittäisiä laitteita ja koneita tai koneryhmiä. Rajoitus koskee näin ollen kaikkia koneita ja laitteita, joista voi aiheutua erityisen häiritsevää melua. Markkinoilla on lehtipuhaltimia, joissa melupäästöt ovat perinteisiä lehtipuhaltimia alhaisempia ja jotka eivät välttämättä enää täytä erityisen häiritsevää melua aiheuttavan laitteen tunnusmerkkejä.

Kohdissa 20.2 ja 20.3 käytettävä terminologia "erityisen häiritsevä melu" on yhtenäistetty ympäristönsuojelulain 118 §:n sanamuodon kanssa, koska 21 §:ssä osaltaan rajataan 20 §:n kohtien 20.2 ja 20.3 suhdetta ympäristönsuojelulain 118 §:n soveltamiseen. Tällöin ympäristönsuojelumääräysten ja ympäristönsuojelulain soveltamisen perusteet kaikin osin ovat yhtenevät. Terminologian täsmentäminen ei muuta 20 §:n tulkintaa ja soveltamista nykyisestä.

22 §: Etäisyysvaatimus vastaa 843/2017 ns. Mara-asetuksen vastaavaa vaatimusta.

26 §: Virheellinen siirtymäkausimääräys- numerointi korjataan perusteluihin.

Mielipide 2

Määräysten kohdassa 11§ Metsänhoito todetaan seuraavaa:

-Pohjavesialueilla ei saa käyttää kemiallisia torjunta-aineita. Lannoituksia, joiden pääasiallisena tarkoituksena on lisätä maaperän typpi- tai fosforipitoisuutta, ei sallita. Käytettävien lannoitteiden tulee olla hidasliukoisessa muodossa.

-Maaperän muokkauksissa on pohjavesialueilla käytettävä mahdollisimman kevyttä muokkausmenetelmää, jossa paljastettavan mineraalimaan osuus on korkeintaan 20 % leimikon alasta.

-Edellä olevilla alueilla ei saa kulottaa eikä niiltä saa poistaa kantoja. Uusia ojituksia ei saa tehdä eivätkä kunnostusojitukset saa ulottua kivennäismaakerroksessa alkuperäistä ojasyvyyttä syvemmälle.

Perusteluosan kohdassa 11§ Metsänhoito todetaan seuraavaa:

-Pohjavesialueilla ja vedenhankinnan kannalta tärkeiden vesistöjen valuma-alueilla on kielletty kemiallisten torjunta-aineiden käyttö metsänhoidossa. Metsiä voidaan näillä alueilla lannoittaa vain ns. terveyslannoituksena, jolloin hoidetaan maan kuntoa sekä estetään ja korjataan ravinneperäisiä puuston kasvuhäiriöitä. Rajoitukset ovat tarpeen, koska torjunta-aineet ja lannoitteet saattavat joutua pohjaveteen ja vaarantaa sen laadun.

Maaperän muokkaus kiihdyttää metsän hakkuiden aiheuttamia muutoksia pohjavesissä ja lisää kiintoaine- ja ravinnehuuhtoumia. Pohjavesialueilla tulee maaperän käsittelyä välttää tai käyttää menetelmiä, joilla mineraalimaata paljastetaan mahdollisimman vähän.

Esitys:

-määräyksissä tulee todeta, että terveyslannoitukset ovat mahdollisia
-määräykseen lisäys: "Mikäli ojasyvyyden lisääminen on perusteltua vesien johtamisen takia, varmistetaan asiantuntija-arviolla, että pohjaveden purkaantumista syvennettäviin ojiin ei voi tapahtua"

-"jossa paljastettavan mineraalimaan osuus on korkeintaan 20 % leimikon alasta", tämä kohta on poistettava perusteettomana

-määräykseen lisäys: " Jos pohjavesialueella tarvitaan voimakkaampia muokkaustapoja, on suositeltavaa kysyä ohjeet alueellisesta ELY-keskuksesta. Mikäli pohjavesialueella maanpintaa peittää moreenikerros, alueella voidaan käyttää myös laikku- ja kääntömätästystä sillä edellytyksellä, että muokkausjälki ei ulotu moreenikerroksen läpi. Turvemaiden pohjavesialueilla voidaan tehdä naveromätästystä, jos naverot eivät ulotu kivennäismaahan asti. Myös kääntömätästystä on turvemaidella suositeltava menetelmä.

-perusteluissa kohta "Pohjavesialueilla tulee maaperän käsittelyä välttää", voidaan poistaa, koska sekä määräykset että perustelut antavat perusteet maaperän käsittelylle.

8§ Moottoriajoneuvojen, koneiden ja laitteiden sekä mattojen pesu

Ajoneuvojen, koneiden ja vastaavien laitteiden pesu puistoissa tai virkistysalueilla voi vähentää niiden viihtyisyyttä ja virkistyskäyttöön soveltumista. Tämän vuoksi ajoneuvojen pesu ja huolto on kielletty yleisillä, muilla kuin tähän tarkoitukseen erikseen varatuilla alueilla.

Moottoriajoneuvojen, koneiden ja laitteiden pesuvedet ovat jätevesiä, jotka on käsiteltävä kuten muutkin jätevedet. Mikäli ajoneuvoja ja koneita pestään kiinteistöllä harvoin pelkällä vedellä tai miedolla pesuaineella, vedet voidaan imeyttää maahan tai johtaa sade- tai jätevesiviemäriin. Harvoin tapahtuvalla pesulla tarkoitetaan satunnaista, kerran kuussa tai harvemmin tapahtuvaa pesua.

Esitys:

Määräyksessä esitetty, että harvoin tapahtuvan pesun koneille ja laitteille voisi tehdä vain kerran kuussa. Maaseudun kiinteistöillä autojen ja koneiden pesu pitää olla mahdollista tarpeen mukaan, ei kerran kuussa ja ilman että pitää investoida kalliisti pesuvesien käsittelyyn. Sorateiden varsilla asuvien autojen pesutarve voi olla päivittäin esim. keväällä kelirikon aikaan. Pesuilla on

merkitystä liikenneturvallisuuteen. Maatiloilla koneiden pesutarve voi olla esim. kevättöiden yhteydessä päivittäistä. Kyse on työ- ja elintarviketurvallisuudesta ja siitä, että ylipäänsä voi koneita ja laitteita käyttää tarkoiteussa työssä. Tiloilla ei ole taloudellisia mahdollisuuksia investoida kalliisiin erillisiin pesupaikoihin. Maatilojen talous ei kestä lisäkustannuksia ja niitä ei tule omilla erillisillä määräyksillä tehdä. Kerran kuussa tapahtuvaa pesumäärä on mahdoton myös valvoa ilman kohtuuttomia kustannuksia. Määräyksiä joiden valvonta mahdotonta ja käytännön elinkeinotoiminnan estäviä ei tule antaa. Määräyksestä tulee poistaa rajoitus kerran kuussa tapahtuvasta pesusta. Pesupaikan ja maahan imeytyksen tulee kuitenkin olla sellainen, että suoraa valumia ja päästöjä vesistöihin ei ole. Vähäisen toiminnan pesuissa, kuten normaaleissa maaseudun kotitalouksissa ja maatiloilla vesistön pilaantumisriskejä ei ole.

10 § Lannoitteiden ja torjunta-aineiden käyttö

Typpilannoitteiden ja lannan levitystä säädellään valtioneuvoston asetuksessa maataloudesta peräisin olevien nitraattien vesiin pääsyn rajoittamisesta (1250/2014).

Pilaantumisen ehkäisemiseksi on herkillä alueilla tarpeen rajoittaa lietalannan, lannoitteiden, torjunta-aineiden ja lannoitteena käytettävän jätevesilietteen levitystä asetuksessa säädettyä tiukemmin.

Helposti maaperässä kulkeutuvien virtsan, puristenesteen, lietalannan ja jätevesilietteen levittäminen on kielletty pohjavesialueilla. Määräyksellä estetään epäpuhtauksien ja mikrobien pääsy pohjaveteen. Karjanlannan levitys on kokonaan kielletty Jänneniemien vedenottamon lähisuojavyöhykkeellä.

Paalaamaton säilörehu on säilytettävä pohjavesialueilla kiinteissä tai muissa tiivispohjaisissa varastoissa, millä estetään puristenesteen pääsy pohjaveteen. Pohjavesialueilla ei lain mukaan saa käyttää ympäristölle erityistä vaaraa aiheuttavia valmisteita, joille on annettu ns. pohjavesirajoituslauseke.

Pohjavesialueilla ja vedenhankinnan kannalta tärkeiden vesistöjen valuma-alueilla edellytetään tietyiltä toiminnoilta rannoille jätettäviä suojavyöhykkeitä, jotka estävät ravinteiden huuhtoutumista vesistöihin. Suojavyöhykkeet ovat tärkeitä erityisesti Jänneniemien veden ottamon valuma-alueella, jolta rantaimetytetty tekopohjavesi on suureksi osaksi peräisin.

Suojavyöhykkeitä koskevat määräykset eivät estä alueiden käyttöä viljelyyn, vaan ohjaavat lannoitteiden käyttöä. Määräykset eivät myöskään ole ristiriidassa EU:n ympäristötukisäädösten kanssa.

Esitys:

Maatilat ottavat ympäristöasiat hyvin huomioon omassa toiminnassa. Tilat joutuvat noudattamaan tukien ehdollisuuden vaatimuksia ja lähes kaikki tilat ovat sitoutuneet ympäristökorvaukseen. Ympäristölupa- ja ilmoitusmenettely sekä rakennuslupakäytäntö ohjaavat maatiloilla tapahtuvaa rakentamista niin, että tarvittavat ympäristönäkökohdat otetaan huomioon. Tilat ovat myös toteuttaneet paljon vapaaehtoisia toimia, joilla suojellaan vesistöjä ja pohjavesiä. Puhtaat pohjavedet ovat tärkeitä maataloudelle. Maatalouden aiheuttamia riskiä pohjavesille voidaan välttää, kun toiminnanharjoittajat tiedostavat riskit ja ottavat ne huomioon toiminnassaan. Maatalouden ravinteidenkäyttö ja kasvisuojeluaineiden käyttö voidaan nykytekniikalla hoitaa kohdennetusti ja tarpeen mukaan. Myös pohjavesialueilla

voidaan saada hyviä satoja ja viljellä tehokkaasti vaarantamatta pohjaveden laatua. Pohjavesialueiden hoitosuunnitelmissa on huomioitava, että myös pohjavesialueilla voidaan kehittää ja jatkaa maatalouden ja karjatalouden harjoittamista. Karjanlannan käytölle, lannoittamiselle, kasvinsuojeluaineiden käytölle, laiduntamiselle ja kotieläinsuojien rakentamiselle ei tule tehdä kuntatason lisäehtoja. Lisäkustannusten ja -velvoitteiden asettamista toiminnanharjoittajille tulee välttää.

Lietelannan totaali levityskielto pohjavesialueilla tulee poistaa ympäristösuojelumääräyksistä. Ehto pitää muuttaa muotoon: Pohjavesi alueilla sijaitsevat peltolohkot, jotka on todettu maaperätutkimusten avulla riittävän tiiviiksi, soveltuvat eläinsuojan lannan, virtsan sekä pesu- ja jätevesienlevitykseen. Jos on erikseen perusteltua lietelannan, virtsan sekä puhdistamolietepohjaisten valmisteiden levitys voidaan kieltää nimetyillä pohjavesialueen pohjaveden muodostumisalueella. Kuivalantaa voidaan levittää pohjavesialueella pohjaveden muodostumisalueen ulkopuolelle (jos levitys tapahtuu keväällä ja lanta mullataan mahdollisimman nopeasti).

Toiminnan harjoittajien tulee noudattaa voimassa olevaa lainsäädäntöä mm. nitraatti- ja fosforiasetusta ja lannoitelainsäädäntöä. Lainsäädännössä Suomessa eikä EU-tasolla ei ole olemassa lietelannan totaalilevityskieltoa pohjavesialueille.

Vastine mielipiteeseen 2

- 11 §: Määräyksistä on mahdollista hakea poikkeamista, poikkeamispäätöksessä määritetään sallitut toimenpiteet.
- 8 §: Kohdan 8.2 moottoriajoneuvojen, koneiden ja vastaavien laitteiden usein toistuvan pesun jätevesien käsittely rajataan koskemaan taajaan rakennettuja alueita.
- 3 §: Ympäristönsuojelumääräykset eivät koske ympäristöluvanvaraista eikä ilmoitusmenettelyn varaista toimintaa.
- 10 §: Pohjavesialueilla oleva lietelannan käyttökielto lannoitteena on kirjattu myös pohjavesialueiden suojelusuunnitelmiin.

Mielipide 3. Mielipide on saapunut määräajassa, mielipiteen syrjäyttänyt täydennys- ja korjausversiosaapunut 2.5.2023

Määräajassa 17.4.2023 lähettämäni mielipide jäi osittain keskeneräiseksi, joten lähetän alla täydennetyt – ja korjausversion (HL 22.3§)X, jossa on uusia näkökohtia ja sisältökorjauksia. Alla näkyvä sisältö syrjäyttää alkuperäisen

MIELIPIDE (täydennys- ja korjausversio 2.5.2023)

Pyydän ottamaan huomioon alla pykälänumeroitain luetteleman näkökohdat. Huom. Te-persoonamuodoin viitataan luonnoksen valmistelijoihin (en lautakuntajäseniin).

Melusäännökset 19.3 § ja 20.2–3 §:

Hölmöin ja vahingollisin päähänpisto luonnoksessanne on melumääräysten järjestelmällinen löyhentäminen. Ehdottamianne muutoksia ei ole millään kestäväällä argumentilla perusteltu eikä voitaisikaan perustella. Onhan vankoin väestötutkimuksin jo vuosikausia sitten osoitettu, että meluntorjuntaa (ja siksi myös tärähtäviä melumääräyksiä) pitäisi päin vastoin tiukentaa. Kuopion nykyisetkin melumääräykset ovat kansanterveydelle surkean löyhät, eritoten taajamien ulkopuolella.

Kokonaisuutena em. muutosehdotuksenne ovat niin vahingollisia ja epä johdonmukaisia (ks. tarkempi läpikäynti alla), että ne haikahtavat jo korruptiolta: ovatko esim. paikalliset rakennus- tai kiinteistöhuoltofirmat (joista moni on siekailematta rikkonut tähänastisia ympäristönsuojelumääräyksiä) rahasyistä taivutelleet kaupunkimme ympäristövirkamiehiä löyhentämään melumääräyksiä?

Ainakin melusäännösten osalta nimityksenne "tarkistamislunnos" kaunistelee ja harhaanjohtaa räikeästi: rehellistä olisi ollut käyttää nimitystä heikentämislunnos.

==> Kaikki säännöksiin 19.3 § (nykyversio) sekä 20.2–3 § ehdottamanne muutokset tulee KUMOTA. Muutostarvetta on ainoastaan tiukennuksille, ei ehdottamillenne heikennyksille (ks. alla).

Nykyinen 19.3 §: Alkuperäistä säännöstä (äänentoistolaitteiden käyttö liikkuvassa ajoneuvossa) ei saa poistaa. Liikkuvista mölymainoksista tunnetuin ja laajimmin haitallinen on jäätelöauto : toistuva kaupallinen riesa lähiöissä. Etenkin kesäiltoina, kun kyseinen korni korvamatomelu kaikka esteettä tuuletusikkunoista sisään.

Ehdottamanne uusi 19.3 § (nykyinen 19.4 §), ts. yleisötapahtumat: Meluhaitasta tiedottaminen kirjallisesti "lähistön asuinkiinteistöille" tavoittaisi taloyhtiöiden osalta vain isännöintitoimiston, muttei asukkaita. Taloyhtiöiden hallinnolle on tyyppillistä keho tiedottaminen asukkaille. Niinpä valtaosa isännöitsijöistä ei vaivautuisi lainkaan varoittamaan asukkaita yleisötapahtuman melusta.

Ja vaikka joku keskimääräistä tunnollisempi isännöitsijä ryhtyisi tiedottamaan, "vähintään viikkoa ennen" ei riitä reagointiajaksi, etenkin kun pääosa ulkoilmatapahtumista ajoittuu kesäkaudelle, jolloin isännöintitoimistoissakin lomaillaan.

Viikko ei riitä reagointiajaksi myöskään asukkaille (asuivatpa taloyhtiössä tai omakotitaloissa): harva asukas ehtisi siinä ajassa järjestämään itselleen esim. matkan toiselle paikkakunnalle (melua pakoon) taikka perumaan jo tekemänsä valmistelut ja vierailukutsut kotonaan tai kotipihallaan pidettäväksi valmistelemaansa muisto-, kaste-, rippijuhla- tms. rauhalliseksi tarkoitettua herkkätunnelmaista tilaisuutta varten.

==> Kirjalliset tiedotteet tuleekin jakaa jokaiseen melulle altistuvaan asuntoon, ja vähintään 14 päivää etukäteen.

20.2 §: Rakentamis- ja purkutöiden melusta aiotte lieventää sanamuotoa ("Häiritsevää" → "Erityisen häiritsevää"). Muutoksenne on sanalla sanoen hoopo, koska määräyksestä tulisi mitä tulkinnanvaraisin: aiheutuisi alituinen kiistely siitä, mikä (jos mikään) on erityisen häiritsevää melua.

==> Kuka viisas Salomon siis saapuisi kulloinkin ratkaisemaan, mikä on "erityisen häiritsevää" rakennus- tai purkutöitä? Urakoijien mielestä tuskin mikään olisi.

Ja tuo nyrjähtänyt määräyksenne ei rajoittaisi ei-erityisen-häiritsevää meluntuottoa lainkaan! Vaikka siis jokin melulaji onnistuttaisiin Kuopiossa määrittelemään erityisen häiritseväksi, vastedes saisi "tavanomaisen häiritsevää" melua taajamissakin tuottaa rakennus- ja purkutöillä rajoituksitta! Siis vaikka joulupäivänäkin + vuorokauden ympäri!

==> Tässä kohden kuntalainen joutuukin vakavasti kysymään: Mitä päissänne liikkui?

20.3 § / melulähteiden rajaukset: Pihatyökoneista aiotte löyhentää ja epämääräistää täsmällisen nykysanamuodon ("Lehtipuhaltimia sekä polttomoottorikäyttöisiä" -> "Erityisen häiritsevää melua aiheuttavia"). Mikä pöljyys jälleen: Uusi sanamuotonne olisi ensinnäkin mitä tulkinnanvaraisin (vrt. 20.2 §), johtaen loputtomaan kädenvääntöön siitä, mikä on "erityisen häiritsevää melua" aiheuttava laite. Moni ei sellaisena pitäisi esim. ruohonleikkuria, jos edes lehtipuhallinta.

Toinen em. sanamuodostanne aiheutuva valuvika olisikin siinä, että tämäkään nyrjähtänyt määräyksenne ei rajoittaisi ei-erityisen-häiritsevää meluntuottoa lainkaan! Vastedes saisi siis "tavanomaisen häiritsevää" kunnossapito- tai puhtaanapitokoneiden melua tuottaa missä tahansa rajoituksitta! Siis pyhäpäivinäkin ja vaikka keskellä yötä!

==> Seurauksena aiheutuisi kesäisin vääjäämättä ruohonleikkurien konsertteja iltamyöhälläkin (myös su-iltaisin) ja kesäöisinkin, koska moni ei pitäisi ruohonleikkurin melua "erityisen häiritsevänä".

Nykymääräys sen sijaan puree hyvin: Konkreettisenä, helppotajuisena ja selvärajaisena se ei aiheuta tulkintaongelmia. Lisäksi se kattaa mm. lähiöiden yleisimmät ja pahimmat pihamelulähteet: bensakäyttöiset ruohonleikkurit ja lehtipuhaltimet. Miksi ihmeessä siis sabotoitte tepsivää määräystä?

Huomatkaa, että nykyinen toimiva ja selkeä sanamuoto (Lehtipuhaltimia sekä polttomoottorikäyttöisiä kunnossapitoon ja puhtaanapitoon tarkoitettuja laitteita ja koneita) lisättiin tarkoituksella ympäristönsuojelumääräykseen luonnoksessa 13.9.2011 (tulivat voimaan 2012), eikä turhan takia. Mikään ympäristöolosuhde ei ole näiltä osin olennaisesti muuttunut, joten älkää tehkö järjetöntä takapakkia säännöstöönne.

Älkää myöskään elätelkö toiveajatusta, että kuopiolaiset pihamelutehtailijat (lue: useat kiinteistöhuoltotfirmat ja lukuisat ajattelemattomat yksityishenkilöt) tulkitsisivat esim. ruohonleikkua "erityisen häiritseväksi" edes iltamyöhällä. Kaikkien asuinlähiöidemme (esim. Neulamäki) kesissä on moni tavan takaa pärisyttänyt ruohonleikkurillaan itsekkäästi ja lainvastaisesti esim. su-iltaisin. Lisäksi usea Kuopion kiinteistöhuoltotfirmoista on vähät välittänyt muistakaan ympäristönsuojelumääräyksistä: esim. siekalemattomasti käyttävät lehtipuhaltimia hiekoituspelinkin poistamiseen (sitä rikkomusta havaitsee keväisin yhtenäen niin keskustassa kuin lähiöissäkin). Viis veisaako omista määräyksistään ja niiden noudattamisen valvonnasta myös ympäristöviranomaisen?

20.3 § / kellonajat: Ehdottamanne aloitusajan aikaistaminen (ma–pe klo 7.00–20.00) on kertakaikkisen pöyrityttävää terveyden tärvellyä. Riittävät aamu-unet ovat terveydelle ja vireystilalle elintärkeät; eivät ihmiset halua herätä esim. lehtipuhallinten pauhuun klo 07. Melumääräyksiä on muutoinkin tarvis TIUKENTAA, ei löyhentää moisin tavoin.

==> Ympäristöviranhaltijoilta erittäin asiantuntematonta, noloa ja vastuutonta!

20.3 § / taajaan rakennetut vs muut alueet: Ei ole mistään näkökulmasta johdonmukaista, kohtuullista tai oikeutettua asettaa harvaan asuttujen alueiden melumääräykset löyhemmiksi kuin taajamien:

Kuopiossa "muut alueet" [kuin taajaan asutut] tarkoittavat maaseutua, ts. seutua johon tyypillisesti liitetään oletus ja odotus maaseudun rauhasta. Maaseudun äänimaisema onkin keskeinen vetovoimatekijä: noille alueille usein muutetaan ja niillä asutaan sekä ulkoillaan nimenomaan hiljaisen elinympäristön vuoksi = loitolla kaupunkien melusta ja hälystä.

Toisin kuin kaupunkioaloissa, joissa liikenteen, ilmanvaihtolaitteiden, lämpöpumppulauhdittimien, ihmisäänten ym. tavanomainen taustahäly peittää tai pehmentää yksittäisten voimakkaiden melulähteiden (esim. pihatyökoneet) tuottamia melupiikkejä, maaseudulla jokainen melulähde korostuu muutoin luonnonrauhan vallitsemassa miljöössä.

Eikä maaseudullakaan etäisyys melulähteestä altistujaan aina ole suuri, vaan asuintaloja (ts. mahdollisia häiriölähteitä) sijaitsee myös verrattain lähelläkin. Ja esimerkiksi järven yli voi moottorimelu kuulua kilometrienkin päähän.

Täten kansanterveydellinen ja psykoakustinen tarkastelu puoltaa yhdenmukaisia melumääräyksiä maaseutu- ja taajama-alueille.

Samaan suuntaan painaa valtakunnallinen huoltovarmuus: se edellyttää vahvistamaan (eikä heikentämään!) maaseudun vetovoimatekijöitä; erityisesti turvaamaan luonnonrauhaa.

==> Taajamien melumääräykset ulotettakoon koskemaan myös muita alueita.

Muut luonnoksenne säännökset:

13.8 §: Mikä omakeksimänne virasto on "Turvallisuus- ja kemikaaliviraston keskus"?

15.3 §: Lumen vastaanotto- ja läjityspaikkojen kieltoajoiksi ehdotatte "yöaikaan klo 22–07", ts. kaikille viikonpäiville. Meluhaittojen vähentämiseksi tulee kielto kuitenkin määritellä tiukemmaksi ei-arkipäivinä: kieltoajoiksi siis "arkisin klo 22–07 ja viikonloppuisin tai yleisinä vapaapäivinä klo 18–10".

(Sama) 15.3 §: Laittakaa verbi konditionaaliin ("aiheutuu" > "aiheutuisi"), jottei virkkeen sisältö nyrjähdä.

17.1 §: Täydentäkää: "(hiekoitus)hiekkä" > "hiekoitushiekkä ja -sepeli".

21.2 §: Kumotkaa ehdottamanne ajattelematon muutos: "louhinta- ja paalutustyöstä". Alkuperäinen tai-konjunktio oli kohdallaan: jos käyttäisitte ja-

konjunktiota, kohdistuisi määräyksenne vain sellaiseen työmaahan, jossa yhtäaikaisesti sekä louhitaan että paalutetaan.

22 §: Tämä ehdottamanne pykälä sisältää monta epäkohtaa:

a) On harhaanjohtavaa luonnehtia "pienimuotoiseksi" sellaista maarakentamista, jossa betoni- tai tiilimursketta käytettäisiin jopa "1000 tonnia".

b) Ilmaus "puhtaita betoni-, tiili- ja asfalttimurskeita" on aivan liian epämääräinen. Kuka määritteli, mikä on puhdasta? Jokin vilunkifirma – esimerkiksi asbestijätteen käsittelykustannuksia kaihtava tai muusta epämääräisestä purkujätteestä minimikuluin eroon pyrkivä – voisi väittää "puhtaaksi" lähes mitä tahansa jäte-erää. Ja lainrikkojia rakennuslalla tunnetusti vilisee.

c) Tarkoittamaanne "tiilimursketta" kertyisi myös kattotiillistä, mutta ainakin Vartti- eli mineriittikatteissa käytettiin asbestia vuoteen 1988 asti (ks. <https://www.jatekukko.fi/lajittelu-ja-neuvonta/lajittelun-abc/varttikate.html>). Varttikattoja asennettiin pientaloihin etenkin 70–80-luvuilla. Asbestikuitua on käytetty monissa muissakin rakennusmateriaaleissa, joten sitä voi – tahallisesti tai vahingossa – helposti päätyä myös betoni(seinä- tai -välipohja)murskeen sekaan.

d) Asfalttijätteelle "enintään 50 tonnia" kuulostaa ongelmien virittämiseltä, tietäen bitumin maaöljyperäiset PAH- ym. haittayhdisteet, samoin kuin ajoneuvojen levy- ja rumpujarruista tai pyörännastoista asfalttipäällysteeseen kertyvät raskasmetallijäämät. Nuo haitalliset aineet – joita tutkimustiedoin tunnustetaan jatkuvasti lisää – eivät luonnu maaperään eivätkä rakennusten pohjatoihin.

==> Muutettava 22 §:ään:

- Ilmoitusmenettely on liian heikko valvontakeino em. haitta-aine- ja väärinkäytösriskeihin nähden. Ehdottamanne murskekäyttö tulee määrätä luvanvaraiseksi, jotta murske-erien sisältö ja puhtaus voidaan etukäteen varmistaa.
- Ehdottamianne enimmäismääriä (1000 tonnia, 50 tonnia) tulee pienentää radikaalisti: kymmenesosaan mainitsemistanne.
- Asbestia sisältävät kattotiilet tulee rajauksin sulkea pois määräyksen piiristä.

Vastineena mielipiteeseen 3

13 §: Kohta 13.8 muutetaan Turvallisuus- ja kemikaaliviraston keskus muotoon Turvallisuus- ja kemikaaliviraston hyväksymä tarkastaja.

15 §: Kohdan 15.3 mukainen lumen vastaanottoaikkojen ja tilapäisten lumen läjitysalueiden yökäiväinen ehdollinen kieltö klo 22–7 vastaa aikamäärään osalta ympäristömelun ohjearvoja koskevan valtioneuvoston päätöksen 993/1992 mukaista yöajan määrittelyä klo 22–7. Lumenkaatopaikkojen ja lumen läjitysalueiden käyttö keskittyy arkipäiviin ja viikonloppuisin käyttö on vähäisempää mm. vähäisemmän liikenteen vuoksi. Tästä syystä viikonlopuille ja yleisille vapaapäiville ei ole esitetty tiukempia aikarajoituksia.

Perustelutekstiä ei ole tarve muuttaa. Meluselvitys voi olla laskennallinen ja/tai mittauksia.

17 §: Kohtaa on täsmennetty lisäämällä maininta hiekoitussepelistä.

19 §: Äänentoistolaitteiden sallitut käyttöajat ovat nykyisten ympäristönsuojelumääräysten mukaiset. Toimenpiteisiin ja tapahtumiin, joista voi aiheutua erityisen häiritsevää melua ja joista tulee jättää ympäristönsuojelulain 118 §:n mukainen meluilmoitus, ympäristönsuojelumääräyksiä ei sovelleta. Näitä koskeva työ- ja toiminta-ajat ratkaistaan meluilmoituspäätöksessä.

Uusien määräysten kohdan 19.3 mukainen tiedottaminen nimenomaan on määrätty tehtäväksi suoraan kiinteistöille ja muille herkille kohteille. Vallitsevan käytännön mukaisesti tiedotteet käytännössä jaetaan esim. asuintalojen rappukäytäviin. Melua aiheuttavalla toiminnanharjoittajalla on myös vapaus hoitaa tiedotus parhaaksi katsotulla tavalla. Merkittävimmissä toimenpiteissä, mistä tulee esittää ympäristönsuojelulain 118 §:n mukainen meluilmoitus, meluilmoituspäätöksissä tiedottamista määrätään erikseen ja tarkemmin.

Toimenpiteisiin ja tapahtumiin, joista voi aiheutua erityisen häiritsevää melua ja joista tulee jättää ympäristönsuojelulain 118 §:n mukainen meluilmoitus, voi sisältyä erillistä kuulemista, missä yhteydessä asianosaisilla on mahdollisuus esittää muistutuksia ja mielipiteitä.

Nykyisten määräysten kohta 19.3 on poistettu kokonaan vanhentuneena. Kohdan 19.3 määräyksellä on alun perin ympäristönsuojelumääräysten säätämisen yhteydessä vuoden 2000 jälkeen tarkoitettu liikkuvista ajoneuvoista tehtävää äänimainontaa, jota aikoinaan tehtiin vaalien yhteydessä ja esimerkiksi kaupunkiin tulleiden sirkusten ja tivoliain mainonnassa. Kohtaa ei alun perinkään ole tarkoitettu koskemaan jäätelöautojen äänisignaaleja. Jäätelöautojen äänisignaalien aiheuttamaan haittaan voidaan puuttua tapaus- ja aluekohtaisesti kieltämättä signaalien käyttöä kokonaan.

20 §: Kohdan 20.2 rakennus- ja purkutöitä koskeviin työaikoihin ei ole tehty muutoksia.

Kohdan 20.3 mukaiset kunnossapitotöiden ja puhtaanapitotöiden sallitut työajat taajaan rakennettujen alueiden asuin- ja loma-asuntokiinteistöillä ja yleisillä alueilla on yhtenäistetty rakennus- ja purkutöiden työaikojen kanssa, koska kunnossapito- ja puhtaanapitotyöt ovat yhteiskunnan toiminnan ja turvallisuuden kannalta välttämättömiä ja useita niistä on tarpeen päästä aloittamaan riittävän ajoissa. Arkipäiviä (ma-pe) koskeva työaika klo 7-22 pohjautuu osaltaan ympäristömelun ohjearvoja koskevaan valtioneuvoston päätökseen 993/1992, missä päiväajaksi on määritetty klo 7-22 ja jolloin ympäristössä lähtökohtaisesti sallitaan yöaikaa korkeammat melutasot. Arkipäiviä (ma-pe) koskeva työaika klo 7-22 on vallitsevan käytännön mukainen ja yleisesti sovellettu Suomessa muissakin kaupungeissa.

Ympäristönsuojelumääräyksiä annettaessa on otettava huomioon paikalliset olosuhteet ja ne voivat poiketa kunnan eri osissa, kuten Kuopiossa, missä on tiheää taajamamaista kaupunkirakennetta ja laajoja harvaan asuttuja maaseutumaisia alueita. Annettavat määräykset tulee olla sidoksissa näihin paikallisiin olosuhteisiin ja tarpeisiin. Taajaan rakennettujen alueiden ulkopuolella kunnossapito- ja puhtaanapitotyön melulle altistuminen on vähäisempää, koska asutus on harvempaa ja siellä kunnossapito- ja puhtaanapitotöitä tehdään harvemmin kuin taajamissa.

Kunnossapitotöitä ja puhtaanapitotöitä koskevat löyhemmät työajat ma-pe klo 6-22 tulevat kysymykseen taajaan rakennettujen alueiden ulkopuolella ja taajaan rakennetuilla alueilla esimerkiksi liike- ja teollisuuskiinteistöillä. Näillä alueilla melulle altistuminen on vähäisempää. Tästä syystä myös sallitut työajat ovat lievemmat.

Kohdasta 20.3 on poistettu maininta lehtipuhaltimista ja polttomoottorikäyttöisistä laitteista ja koneista, koska nykyisellään ei ole tarkoituksenmukaista nimetä yksittäisiä laitteita ja koneita tai koneryhmiä. Rajoitus koskee näin ollen kaikkia koneita ja laitteita, joista voi aiheutua erityisen häiritsevää melua. Markkinoilla on lehtipuhaltimia, joissa melupäästöt ovat perinteisiä lehtipuhaltimia alhaisempia ja jotka eivät välttämättä enää täytä erityisen häiritsevää melua aiheuttavan laitteen tunnusmerkkejä.

Kohdissa 20.2 ja 20.3 käytettävä terminologia ”erityisen häiritsevä melu” on yhtenäistetty ympäristönsuojelulain 118 §:n sanamuodon kanssa, koska 21 §:ssä osaltaan rajataan 20 §:n kohtien 20.2 ja 20.3 suhdetta ympäristönsuojelulain 118 §:n soveltamiseen. Tällöin ympäristönsuojelumääräysten ja ympäristönsuojelulain soveltamisen perusteet kaikin osin ovat yhtenevät. Terminologian täsmentäminen ei muuta 20 §:n tulkintaa ja soveltamista nykyisestä.

22 §:

Määräystekstiä on tarkennettu, määräystekstin ensimmäiseen kappaleeseen on lisätty maanrakentamiseen sallittavat kohteet, hyödyntämipaikan maanrakennuskohteen suunnitelmallisuus. Uusi 22 §:n ensimmäinen kappale: Pienimuotoisessa (ei-ammattimaisessa tai laitospäiväisessä) maanrakentamisessa voidaan hyödyntää suunnitelmallisesti ja kertaluonteisesti tietyin edellytyksin ympäristökelpoisia puhtaita betoni-, tiili- ja asfalttimurskeita tarkoin määrätyissä maanrakentamiskohteissa (teiden, kenttien ja teollisuus- ja varastorakennusten pohjarakenteissa tai vallien rakenteissa) korvaamaan neitseellisiä luonnonaineksia. Jätteen hyödyntämipaikan tulee olla suunnitelmallinen maanrakennuskohde, joka toteutettaisiin siitä riippumatta, onko kohteeseen soveltuvaa jättemateriaalia tarjolla. Hyödynnettävän betoni- ja tiilijätteen määrä saa olla enintään 1 000 tonnia ja asfalttijätteen osalta enintään 50 tonnia.

Perusteluihin on lisätty määritelmä mitä puhtailla betoni-, tiili- ja asfalttimurskalla tarkoitetaan määräyksessä sekä selvennys, minkä mukaan sallittavat hyödyntämipaikat ja hyödynnettävän jätteen määrä on määritetty

22 §:n uudet perustelut kappale kaksi ja kolme: Puhtailla betoni-, tiili- ja asfalttimurskalla tarkoitetaan MARA-asetuksessa (843/2017) määritettyjen haitallisten aineiden raja-arvot alittavia aineksia.

Hyödyntämipaikkojen määrittäminen on tarpeen valvonnan kannalta. Hyödyntämiskohteet on rajattu MARA-asetuksen (843/2017) mukaisiksi. Hyödynnettävän jätteen määrä on rajoitettu Ympäristöministeriön asiasta antaman muistion 28.11.2017 ohjeistuksen mukaiseksi.

Liitteet

Lausunnot ja mielipiteet

Kuopion kaupungin ympäristönsuojelumääräykset